

14 Nov 2019 19:08

Kaitseväe juhataja: meil on kaitsevägi, mis sõjas saab paremini hakkama kui paraadil

Kaitseväe juhataja: meil on kaitsevägi, mis sõjas saab paremini hakkama kui paraadil

Kaitseväe juhataja kindralmajor Martin Heremi kõne kaitseväe 101. aastapäeva vastuvõtul.

16. novembril 1918 aastal loodud Regulaarvägi ei sündinud tühjale kohale. Olid tsaariarmee kogemustega ohvitserid ja sõdurid. Oli rahvusväeosade organiseerimise kogemus. Oli Kaitseliit. Üsna kohe kui tuli päris sõtta minna, tekkisid meile ka liitlased. Kõik see oli kahtlemata oluliseks aluseks meie oma riigile. Kuid olemas olid ka kodanikud, tahtega kaitsta riiki, mida päriselt veel nagu polnudki.

Kuigi peale meie oma vahvuse, tarkuse ning liitlaste vastutulelikkuse oli meil aina rohkem ja rohkem kasutada paremat varustust ja raskerelvastust, siis kõige paremini iseloomustab meie tolleaegset Kaitseväge ehk siiski Maksolly maal „Need, kes vabastasid isamaa“. Veidi räsitud olemisega, erinevas riietuses ja erinevas vanuses, ka erinevast rahvusest, Eestimaa mehed. Õpilased, töölised, põllumehed, ettevõtjad – enamuses mitte elukutselised sõjamehed, vaid tavalised mehed.

Tõe huvides olgu mainitud, et nende hulgas oli ikka naisterahvaid ka. Pealegi poleks naisteta olnud sellel sõjakäigul tagalat meditsiini või toitlustuse näol. Ja tõenäoliselt poleks kõik see mees naiste loata sellesse võidukasse sõtta saanudki.

Kahjuks ei õnnestunud meil seda korrata 1940ndatel.

1991. aastal, küll rahumeelsemalt, õnnestus meil uuesti vabadus taastada. Jälle loodi Eesti kaitsevägi Eesti riigi kaitseks. Taas oli meil kasutada teise riigi sõjaväes omandatud kogemusi. Taas oli enne loodud Kaitseliit. Kuid enamus isikkoosseisust tuli jälle põllult, tehastest või koolist.

Peale taasiseseisvumist on meil täna tegevväelasi teenistuses rohkem kui kunagi varem. Kuid meie peamine jõud tuleb ikkagi reservist.

Viimastel aastatel oleme testinud oma kaitseväe, sealhulgas reservväelaste valmidust, oskusi ja teadmisi – tulla ootamatu kutse peale kiirelt kohale ning tegutseda üksusena. Sel aastal tegime seda põhimõtteliselt üheaegselt kahe pataljoniga. Ja kuigi mina olen esimene nende hulgas, kes krimpsutab nägu, sest me teame kui palju asju tuleb ja saab paremini teha ... siis vähem kui 40 tundi pärast Vabariigi Valitsuse otsust kutsuda teenistusse jalaväe pataljon, oli see üksus liikunud formeerimispunktist üle 100 kilomeetri kaugusele ning saavutanud lahingvõime.

Need mehed Maksolly maalilt. Nende naiste toetusel. See on kvaliteet, mida me saame näidata oma 101. aastapäeval. Häbenemata. Samas ma tunnistan - palju on veel teha, et kogu meie sõjaaja kaitsevägi oleks võimeline sellist taset näitama. Selle nimel me teenime. Järgmiste aastate hanked, kolimised aga ka arendused ajateenistuses peavad sellele kaasa aitama.

Siin saalis ei ole täna ainult Eesti Vabariigi kodanikud, kaitseväelased tegev- ja reservteenistusest.

Ma tahan tänada kõiki liitlasi, kelle esindajadki täna siin on. Meil on rohkem ja kindlmaid liitlasi, kui oli 100 aastat tagasi. Lahingugrupp Tapal, õhutorbe üksus Ämaris, staabiohvitserid Tallinnas, õppejõud Tartus ning eriväelased ... kuskil Eestis, on selle kinnituseks juba aastaid. Möödunud aasta jooksul on toimunud märkimisväärseid sündmusi, mis ilmestavad meie sõjalise riigikaitse rahvusvahelist arengut. Aasta alguses lõime taanlaste ja lätlastega ühise diviisi staabi, mis mõne aasta jooksul päris diviisiks peab kujunema ja saab

oluliselt parandama meie ühist kaitsevõimet. Suve ja sügise jooksul on meie regioonis toimunud aga kolm üliolulist rahvusvahelist õppust, kus on harjutatud meie kaitsevõime tugevdamist. Nende juures on avalikkus enamasti mõõtnud päevi ja tanke. Kuid palju tähtsam saavutus on vägede vaheline teineteise mõistmine – kes ja mida tegema peab. Need õppused ja see usaldusväärne toetus jätkub ka järgmistel aastatel.

Selle kõige eest oleme me maksnud ränka hinda. Me oleme kaotanud oma kaitseväelasi rahvusvahelistel sõjalistel missioonidel aga ka Eestis väljaõppe käigus. Meie teenistus on seotud surmaga. Nemad on endast andnud kõik. Me mäletame neid.

Vaatamata kaotustele peame me täna saavutatu üle rõõmu ja uhkustki tundma. Meil on kaitsevägi, mis sõjas saab paremini hakkama kui paraadil. Tänapäevane rahvusvaheline koostöö intensiivsus ja liitlaste usaldusväärsus ei luba NATOle aga kindlasti pöördumatut diagnoosi määrata.

Ma õnnitlen Teid veel kord kaitseväge aastapäeva puhul ja tänan kõiki, kes on täna maalitud lõuendile, mille nimi on: „Need kes hoiavad Eesti vabana“.

Laiad kiidud!